

RIKSDAGENS SVAR 185/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till lagstiftning som har samband med den fortsatta reformen av arbetskraftspolitiken

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagstiftning som har samband med den fortsatta reformen av arbetskraftspolitiken (RP 161/2001 rd).

Beredning i utskott

Arbetsmarknads- och jämställdhetsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ApUB 11/2001 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att regeringen noga följer upp erfarenheterna av den förlängda utbetalningstiden för sammansatt stöd och av arbetslivsträning och före utgången av 2003 lämnar en utredning till arbetsmarknads- och jämställdhetsutskottet om effekterna av reformen. I utredningen skall speciellt uppmärksammas i vilken mån företag och föreningar har sysselsatt arbetssökande det andra året av perioden med det lägre stödet enligt lagen och vilka konkurrenssnedvridande effekter åtgärderna har haft.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om arbetskraftsservice

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 november 1993 om arbetskraftsservice (1005/1993) 10 c §, sådan den lyder i lag 193/2001, samt
fogas till 10 e §, sådan den lyder i nämnda lag 193/2001, ett nytt 2 mom. och till lagen en ny 13 b § som följer:

10 c §

Rätt till plan för arbetssökande

En arbetslös arbetssökande har rätt till en plan för arbetssökande som utarbetas i samarbete med arbetskraftsbyrån och undertecknas gemensamt. Planen innefattar en bedömning av kundens behov av service och i den överensoms om

tjänster och åtgärder som främjar sysselsättningen samt vid behov om andra åtgärder som förbättrar färdigheterna på arbetsmarknaden och funktionsförmågan. Planen är en förutsättning för att kunden skall kunna anvisas sådana sysselsättningsfrämjande åtgärder som avses i sysselsättningslagen eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

En preciserad plan för arbetssökande skall utarbetas senast när kunden har varit arbetslös i fem månader, om det inte är uppenbart onödigt att utarbeta planen. Den preciserade planen för arbetssökande innehåller arbets- eller utbildningsplatser som kunden kan söka, andra sysselsättningsfrämjande åtgärder eller åtgärder i anslutning till utredandet av arbetsförmågan eller hälsotillståndet. Om kundens servicebehov förutsätter det kan den preciserade planen också bestå av anlitande av de tjänster som avses i 3 § och 2 kap.

En arbetslös arbetssökande som är berättigad till arbetsmarknadsstöd och som har fått arbetslöshetsdagpenning under den maximitid som föreskrivs i 26 § 1 eller 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984) eller som på basis av arbetslöshet har fått arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993) för minst 500 dagar, har rätt till en reviderad plan för arbetssökande som har preciserats på det sätt som avses i 2 mom.

En enskild kund som avses i 3 mom. har inom ramen för de anslag som anvisats för Arbetskraftsbyråns bruk rätt till sådan service och andra åtgärder som specificeras i planen.

Om en arbetslös arbetssökande har rätt till en aktiveringsplan enligt lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte (189/2001), kan den reviderade planen för arbetssökande enligt 3 mom. ersättas med aktiveringsplanen.

10 c §

Samarbetsskyldighet

— — — — —
En kund med vilken man i enlighet med 10 c § 2 eller 3 mom. har utarbetat en preciserad plan för arbetssökande och som har varit arbetslös minst fem månader är som arbetslös arbetssökande vid en Arbetskraftsbyrå skyldig att följa planen. Kunden är härvid dessutom skyldig att på det sätt som avtalats i planen för arbetssökande på bestämda tider meddela hur han eller hon har följt planen. Om någon annan redogörelse för hur planen har följts förutsätts av kunden, skall detta skrivas in i planen för arbetssökande.

Samarbetsskyldigheten enligt den preciserade planen för arbetssökande upphör då personen uppfyller det arbetsvillkor som avses i 13, 16 eller 16 a § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. I fråga om försummelse av den samarbetsskyldighet som avses i detta moment tillämpas vad som bestäms i 10 b §, i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och i lagen om arbetsmarknadsstöd.

13 b §

Rättslig ställning för den som deltar i arbetsprovning på en arbetsplats

En kund som deltar i arbetsprovning på en arbetsplats står inte i ett i 1 kap. 1 § arbetsavtalslagen (55/2001) avsett anställningsförhållande till den som erbjuder en arbetsprovningsplats eller till Arbetskraftsbyrån. Arbetsprovning på en arbetsplats kan inte ordnas hos en arbetsgivare till vilken kunden står i anställningsförhållande eller något annat tjänstgöringsförhållande.

Den som erbjuder arbetsprovningsplatsen ansvarar för arbetarskyddet för den som deltar i arbetsprovning enligt vad som bestäms i lagen om skydd i arbete (299/1958) och i lagen om unga arbetstagare (998/1993) samt vad som bestäms med stöd av dessa lagar och med stöd av lagen om skydd för unga arbetstagare (669/1967).

Innan arbetsprovningen inleds skall därom ingås ett skriftligt avtal mellan det ämbetsverk, den inrättning, den sammanslutning, det företag eller den enskilda näringsidkare som erbjuder provningsplatsen och den kund som deltar i provningen samt Arbetskraftsbyrån. I avtalet anges innehållet i arbetsprovningen, tiden och platsen för provningen, kontaktpersonen på provningsplatsen och ett utlåtande från provningsplatsen. Arbetskraftsbyrån skall göra en anmälan om avtalet om arbetsprovning till förtroendemannen eller en annan person som företräder de arbetstagare som är anställda hos den som erbjuder provningsplatsen. Arbetskraftsbyrån får i detta fall utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt meddela namnet på den som deltar i arbetsprovningen samt de uppgifter som avses i detta moment.

Den provningstid som avses i 3 mom. får inte avtalas att överskrida sex månader. Tiden för arbetsprovning är dagligen högst åtta och minst

fyra timmar. Tiden för arbetsprovning per vecka får vara högst fem dagar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 24 augusti 1984 om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984) rubriken för 2 §, 3 § 3 mom. och 9 §, av dessa lagrum 3 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1324/1999 och 9 § sådan den lyder i lagarna 98/1990, 1443/1992, 1401/1997 och 61/2001, samt fogas till 2 § ett nytt 3 mom. och till lagen en ny 9 b § som följer:

2 §

Förmån som betalas i form av utkomstskydd för arbetslösa och allmänna skyldigheter för arbetslösa arbetssökande

En arbetslös arbetssökande har en allmän skyldighet att aktivt söka arbete och utbildning, vid behov söka sig till och delta i sysselsättningsfrämjande åtgärder samt att till Arbetskraftsbyrån lämna uppgifter och redogörelser om sitt yrkeskunnande, sin arbetserfarenhet, utbildning och arbetsförmåga.

3 §

Verkställande organ

Arbetskraftskommissionerna eller Arbetskraftsbyråerna skall om de Arbetskraftspolitiska förutsättningarna för utkomstskydd om vilka bestäms i 4 och 4 a §, 5 § 1 mom. 3 punkten och 2 mom. samt 5 a, 5 b, 7, 7 a, 8, 9, 9 a och 9 b §, 10 § 2 mom. samt 11 och 11 a § ge ett utlåtande som är bindande för folkpensionsanstalten och

respektive arbetslöshetskassa så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet. Arbetskraftskommissionen eller Arbetskraftsbyrån skall på begäran av arbetslöshetskassan eller folkpensionsanstalten utan dröjsmål komplettera sitt utlåtande.

9 §

Vissa begränsningar av rätten till arbetslöshetsdagpenning

En person som utan giltigt skäl har lämnat sitt arbete eller själv har varit orsak till att anställningsförhållandet upphört, har under tre månader inte rätt till arbetslöshetsdagpenning. Om arbetet skulle ha varat högst fem dagar, har han eller hon under en månad inte rätt till arbetslöshetsdagpenning. Om en person genom sitt eget förfarande har varit orsak till att ett arbetsavtal inte har kommit till stånd, har han eller hon under två månader inte rätt till arbetslöshetsdagpenning. Om arbetet skulle ha varat högst fem dagar, har han eller hon under en månad inte rätt till arbetslöshetsdagpenning. Tiden räknas från den dag då personen genom sitt eget förfarande

har varit orsak till att arbetsavtal inte har kommit till stånd eller från den dag då anställningsförhållandet upphörde.

En person som utan giltig orsak upprepade gånger vägrar delta i åtgärder som arbetskraftsmyndigheten erbjuder i syfte att klarlägga arbetsförmågan eller arbetskonditionen eller i sådan arbetslivsträning som erbjuds av arbetskraftsmyndigheten och som ingår i den plan för arbetssökande som avses i 10 c § lagen om arbetskraftsservice (1005/1993) eller i arbetsprövning på en arbetsplats eller i andra därmed jämförbara åtgärder som måste anses vara skäligen och som främjar sysselsättningen eller som avbryter en sådan åtgärd, har under två månader inte rätt till arbetslöshetsdagpenning. Tiden räknas från den dag då han eller hon vägrade eller avbröt åtgärden.

Har en arbetstagare, vars arbetsavtal har sagts upp på en grund som avses i 7 kap. 2 § arbetsavtalslagen eller i 39 § sjömanslagen (423/1978) eller vars arbetsavtal har upphävts på det sätt som avses i 8 kap. 1 § arbetsavtalslagen eller 49 § sjömanslagen, bevisligen bestritt uppsägningen inom uppsägningstiden eller upphävandet inom tre månader efter att anställningsförhållandet upphört, och kan arbetstagarens förfarande inte anses vara uppenbart grundlöst, kan det innan ett slutligt avgörande i saken har fattats inte anses att arbetstagaren själv, på det sätt som avses i 1 mom., har varit orsak till att anställningsförhållandet upphörde. Om anställningsförhållandet efter en lagakraftvunnen dom eller något annat avgörande som skall betraktas som slutligt skall anses ha upphört av en orsak som beror av arbetstagaren, skall 31 § tillämpas på återkrav av arbetslöshetsdagpenning som för den tid som avses i 1 mom. har utbetalts utan grund.

En person som vägrar delta i utarbetandet av den plan för arbetssökande som avses i lagen om arbetskraftsservice är inte berättigad till arbets-

löshetsdagpenning under två månader från den dag då han eller hon vägrade. En person som utan giltig orsak väsentligen försummar att följa planen för arbetssökande i fall som avses i 10 e § 2 mom. lagen om arbetskraftsservice är inte berättigad till arbetslöshetsdagpenning under två månader. Tiden räknas från den dag då arbetskraftsmyndigheten har konstaterat försummelsen.

Den som under de närmast föregående sex månaderna innan han eller hon anmälde sig vid arbetskraftsbyrån har varit mindre än sex veckor på arbetsmarknaden och inte kan ange något godtagbart skäl till sin frånvaro, har under två månader efter det han eller hon anmälde sig som arbetslös arbetssökande inte rätt till arbetslöshetsdagpenning. En person anses ha varit på arbetsmarknaden om han eller hon har varit i sådant arbete som avses i 16 § 2 mom. eller har varit sysselsatt i företagsverksamhet eller varit arbetssökande vid en arbetskraftsbyrå.

9 b §

Giltig orsak att inte följa planen för arbetssökande

En person har giltig orsak att inte följa planen för arbetssökande till den del han eller hon skulle ha rätt att vägra ta emot motsvarande arbete, utbildning eller sysselsättningsfrämjande åtgärder som arbetskraftsmyndigheten erbjuder med stöd av 7, 7 a och 8 § samt 9 § 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Denna lags 9 § 4 mom. tillämpas inte på en person som vid lagens ikraftträdande är arbetslös arbetssökande och som har rätt till grunddagpenning eller dagpenning avvägd enligt förtjänten på de grunder som nämns i 26 § 2 mom.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om arbetsmarknadsstöd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 december 1993 om arbetsmarknadsstöd (1542/1993) 5—8, 9, 11 a, 12 b, 12 c, 16, 17 och 19—21 § samt 25 § 3 mom.,

av dessa lagrum 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1705/1995 och 62/2001, 7 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, 8 och 19 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1354/1997, 11 a § sådan den lyder i lag 637/2001, 12 b, 12 c och 17 § sådana de lyder i nämnda lag 1354/1997, 16 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1089/2000, 20 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1354/1997 och i lag 1325/1999 och 21 § sådan den lyder i nämnda lag 1705/1995, samt *fogas* till lagen nya 1 a och 8 a § som följer:

1 a §

Allmänna skyldigheter för mottagare av arbetsmarknadsstöd

Den som får arbetsmarknadsstöd har en allmän skyldighet att aktivt söka arbete och utbildning, vid behov söka sig till och delta i sysselsättningsfrämjande åtgärder samt att till Arbetskraftsbyrån lämna uppgifter och redogörelser om sitt yrkeskunnande, sin arbetserfarenhet, utbildning och arbetsförmåga.

5 §

Främjande av sysselsättningen

Förutsättningarna för att sysselsätta mottagare av arbetsmarknadsstöd kan på anvisning av Arbetskraftsmyndigheten främjas så att stödtagaren deltar i arbetspraktik, arbetslivsträning, utbildning, yrkesväglednings- och rehabiliteringsåtgärder eller i andra sådana sysselsättningsfrämjande åtgärder som kan anses vara skäliga, enligt vad som bestäms i detta kapitel.

6 §

Arbetspraktik och arbetslivsträning

Arbetskraftsbyrån kan anvisa mottagare av arbetsmarknadsstöd som saknar yrkesutbildning och är under 25 år arbetspraktik för att orientera

stödtagaren i arbetslivet samt för att främja hans eller hennes placering i arbete och hans eller hennes yrkesskicklighet.

Arbetskraftsbyrån kan anvisa andra än i 1 mom. avsedda mottagare av arbetsmarknadsstöd med dennes samtycke arbetslivsträning för stödjande av återvändandet till arbetslivet samt främjande av placeringen i arbete och yrkeskompetensen.

7 §

Ordnanande av arbetspraktik och arbetslivsträning

En mottagare av arbetsmarknadsstöd kan placeras i arbetspraktik eller arbetslivsträning som ordnas av staten, en kommun, en samkommun, ett annat samfund, en stiftelse eller en enskild näringsidkare.

En mottagare av arbetsmarknadsstöd kan inte anvisas arbetspraktik eller arbetslivsträning

1) om den som ordnar arbetspraktiken eller arbetslivsträningen i sin anställning inte har personer i tjänsteförhållande eller arbetstagare i anställningsförhållande enligt 1 kap. 1 § arbetsavtalslagen (55/2001),

2) i uppgifter från vilka den som ordnar arbetspraktiken eller arbetslivsträningen under de senaste nio månaderna före arbetspraktikens eller arbetslivsträningens början har sagt upp eller permitterat arbetstagare av produktionsorsaker eller ekonomiska orsaker eller i uppgifter som

den som ordnar arbetspraktiken eller arbetslivsträningen har ombildat till anställningsförhållande på deltid enligt 7 kap. 11 § arbetsavtalslagen,

3) om arbetspraktiken eller arbetslivsträningen skulle leda till uppsägning eller permittering av arbetstagare som är anställda hos den som ordnar arbetspraktiken eller arbetslivsträningen eller till försämring av deras anställningsvillkor, eller

4) om arbetspraktiken eller arbetslivsträningen för den som ordnar den skulle medföra en sådan fördel att den skulle förvränga konkurrensen mellan företag eller enskilda näringsidkare.

8 §

Avtal om arbetspraktik eller arbetslivsträning

Arbetskraftsbyrån, den som ordnar arbetspraktik- eller arbetslivsträningsplatsen och mottagaren av arbetsmarknadsstöd skall ingå ett skriftligt tidsbestämt avtal om arbetspraktiken eller arbetslivsträningen, varav skall framgå

1) tiden och platsen för praktiken eller träningen,

2) praktik- eller träningstidens längd per dag och vecka,

3) de uppgifter som mottagaren av arbetsmarknadsstöd skall utföra under praktiken eller träningen, samt

4) kontaktpersonen på praktik- eller träningsplatsen.

Arbetskraftsbyrån kan dessutom uppställa behövliga villkor för fullgörandet av den arbetspraktik eller arbetslivsträning som avses i avtalet. I ett avtal som gäller arbetslivsträning skall som villkor ingå att den som ordnar träningen skall delta i utvärderingen av yrkeskompetensen och kunnandet hos mottagaren av arbetsmarknadsstöd samt i utvärderingen av hur de utvecklas. Om avtalet bestäms vid behov närmare genom förordning av statsrådet.

Arbetskraftsbyrån skall göra en anmälan om avtalet till förtroendemannen eller en annan person som företräder de arbetstagare som är anställda hos den som ordnar praktik- eller träningsplatsen. Arbetskraftsbyrån får i detta fall

utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt meddela namnet på mottagaren av arbetsmarknadsstöd samt de uppgifter som avses i 1 och 2 mom.

Den praktik- eller träningstid per dag som avses i 1 mom. 2 punkten är högst åtta och minst fyra timmar. Praktik- och träningstiden per vecka får vara högst fem dagar.

Arbetskraftsbyrån kan ingå avtal för den tid orienteringen av personen i fråga i arbetet och arbetslivet eller främjandet av placeringen i arbetslivet och yrkeskompetensen beräknas ta i anspråk. Den tid ett avtal eller flera avtal sammanlagt kan vara i kraft är högst 12 månader per person. Av särskilda skäl, såsom för förhindrande av utslagning från arbetsmarknaden, kan den tid flera avtal sammanlagt kan vara i kraft uppgå till högst 18 månader.

De maximitider som avses i 5 mom. börjar räknas på nytt när en person har uppfyllt arbetsvillkoret enligt 13, 16 eller 16 a § lagen om utkomstskydd för arbetslösa, har fått arbetslöshetsdagpenning under den maximitid som avses i 26 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa samt på nytt uppfyller villkoren för arbetsmarknadsstöd. Maximitiden börjar räknas på nytt också i fråga om en person som efter att maximitiden gått ut har fått arbetsmarknadsstöd för minst 500 dagar på basis av arbetslöshet.

8 a §

Rättslig ställning för den som deltar i arbetspraktik eller arbetslivsträning

En mottagare av arbetsmarknadsstöd som deltar i arbetspraktik eller arbetslivsträning enligt denna lag står inte i ett i 1 kap. 1 § arbetsavtalslagen avsett anställningsförhållande till den som ordnar arbetspraktiken eller arbetslivsträningen eller till Arbetskraftsbyrån.

Den som ordnar arbetspraktiken eller arbetslivsträningen ansvarar för arbetarskyddet för den som deltar i arbetspraktik eller arbetslivsträning enligt vad som bestäms i lagen om skydd i arbete (299/1958) och i lagen om unga arbetstagare

(998/1993) samt vad som bestäms med stöd av dessa lagar och med stöd av lagen om skydd för unga arbetstagare (669/1967).

9 §

Försäkringsskydd för deltagare i arbetspraktik eller arbetslivsträning

För olycksfall eller yrkessjukdom i samband med arbetspraktik eller arbetslivsträning skall till mottagare av arbetsmarknadsstöd betalas ersättning av statens medel på samma grunder som lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) föreskriver om olycksfall i arbetet, till den del den skadelidande inte har rätt till minst lika stor ersättning enligt någon annan lag.

Ärenden som gäller utbetalning av ersättning av statens medel med stöd av denna paragraf behandlas i första instans av statskontoret.

Arbetsministeriet skall ordna gruppansvarsförsäkring för dem som deltar i arbetspraktik och arbetslivsträning.

11 a §

Ersättning för uppehålle

Ersättning för uppehålle betalas till mottagare av arbetsmarknadsstöd för resekostnader och andra kostnader för uppehålle under den arbetslivsträning som avses i 6 § 2 mom.

Ersättning för uppehålle betalas till en person som avses i 2 § 2 mom. för resekostnader och andra kostnader för uppehålle under den arbetspraktik som avses i 6 § 1 mom.

Beträffande den ersättning för uppehålle som avses i 1 och 2 mom. gäller vad som i lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning bestäms om ersättning för uppehålle för den som deltar i arbetskraftspolitisk vuxenutbildning i Finland och om ärenden som gäller ersättningen.

12 b §

Stödets belopp

Till arbetsgivaren betalas i arbetsmarknadsstöd fullt arbetsmarknadsstöd enligt 23 § 1 mom.

Det belopp av arbetsmarknadsstöd eller sammansatt stöd som betalas till arbetsgivaren kan vara högst så stort som de kostnader som en persons lön åsamkat arbetsgivaren. Stöd betalas inte, om de kostnader som en persons lön åsamkar arbetsgivaren per månad är mindre än beloppet av fullt arbetsmarknadsstöd per månad. Som lönekostnader betraktas lön som har betalats till en sysselsatt person före avdrag av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter samt arbetsgivarens lagstadgade socialskyddsavgift, arbetspensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- och arbetslöshetsförsäkringspremier samt obligatorisk grupplivförsäkringspremie. Om beloppet av sammansatt stöd överstiger arbetsgivarens lönekostnader, görs avdrag från sysselsättningsstödet.

Om maximibeloppet av stöd som betalas till olika arbetsgivare och om förfarandet vid betalningen av stöd bestäms genom förordning av statsrådet.

12 c §

Stödets varaktighet

Det kan bestämmas att arbetsmarknadsstöd skall betalas till arbetsgivaren för högst 24 månader per person. Kombinerat med sysselsättningsstödet kan det dock bestämmas att arbetsmarknadsstödet skall betalas till arbetsgivaren för högst 12 månader per person. Beträffande maximitiderna tillämpas vad som i 8 § 6 mom. bestäms om den maximitid under vilken avtal om arbetspraktik och arbetslivsträning kan vara i kraft.

16 §

Väntetid

Till en person som avses i 2 § 1 punkten betalas arbetsmarknadsstöd när han eller hon, efter att ha anmält sig till Arbetskraftsbyrån eller under en två års granskningsperiod före sin anmälan, i sammanlagt fem månader har varit i arbete, självständig företagare eller arbetslös arbetsökande vid en Arbetskraftsbyrå eller deltagit i

sådan arbetspraktik, arbetslivsträning, utbildning, arbetsprövning eller av arbetsförvaltningen ordnad rehabilitering som avses i 2 kap. Denna begränsning tillämpas inte på den som har kommit ut på arbetsmarknaden efter att ha fullbordat yrkesutbildning vid en läroanstalt eller efter att ha avlagt en examen som avses i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning.

Den som arbetat, varit företagare eller arbetsökande samtidigt som han eller hon studerat på heltid, anses inte ha varit på arbetsmarknaden.

17 §

Vägran att delta i arbetskraftspolitiska åtgärder

Den som utan giltig orsak upprepade gånger vägrar delta i åtgärder som arbetskraftsmyndigheten erbjuder i syfte att klarlägga arbetsförmågan eller arbetskonditionen eller utan giltig orsak vägrar delta i sysselsättningsfrämjande åtgärder som avses i 6 § 2 mom. eller 11 § och som ingår i den plan för arbetssökande som avses i 10 c § lagen om arbetskraftsservice eller i andra därmed jämförliga åtgärder som måste anses vara skäligen och som främjar sysselsättningen, har under två månader inte rätt till arbetsmarknadsstöd. Tiden räknas från den dag då vägran ägde rum.

En stödtagare har alltid rätt att vägra delta i arbetspraktik, arbetslivsträning eller arbetsprövning utanför sin pendlingsregion utan att förlora sin rätt till arbetsmarknadsstöd.

19 §

Avbrytande av arbetskraftspolitiska åtgärder

Den som utan giltigt skäl avbryter eller av eget förvållande måste avbryta sitt deltagande i sådana åtgärder som avses i 6 § eller 11 § eller andra därmed jämförliga sysselsättningsfrämjande åtgärder som måste anses vara skäligen, har under två månader efter avbrytandet inte rätt till arbetsmarknadsstöd.

En stödtagare har rätt att avbryta sin arbetspraktik, arbetslivsträning och arbetsprövning

utan att förlora sin rätt till arbetsmarknadsstöd, när han eller hon i sammanlagt sex månader skött uppgifter hos en och samma praktik-, tränings- eller arbetsprövningsarrangör.

En stödtagare har rätt att avbryta sin arbetspraktik, arbetslivsträning och arbetsprövning utan att förlora sin rätt till arbetsmarknadsstöd, om den som ordnar åtgärden väsentligen försummar sina i 8 a § 2 mom. eller i 13 b § lagen om arbetskraftsservice föreskrivna förpliktelser eller försummar att iaktta villkoren i avtalet om åtgärden.

20 §

Vissa begränsningar i arbetsmarknadsstödet

På arbetsmarknadsstöd tillämpas vad 7 och 7 a §, 9 § 1 mom. och 3—5 mom., 9 a och 9 b § samt 10 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskriver om arbetslöshetsdagpenning.

Om det av den omständigheten att en stödtagare upprepade gånger förfar så som avses i 17—19 § kan dras den slutsatsen att stödtagaren inte vill delta i sysselsättningsfrämjande åtgärder, har stödtagaren inte rätt till arbetsmarknadsstöd förrän han eller hon i minst tre månader varit i arbete eller deltagit i sådan utbildning som avses i 10 §.

Vid upprepad vägran att ta emot arbete eller motsvarande förfarande skall i fråga om arbetsmarknadsstödet iaktas vad 11 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskriver om arbetslöshetsdagpenning.

21 §

Rätt till arbetsmarknadsstöd under väntetid, avbrottstid eller självrisktid

Arbetsmarknadsstöd betalas utan hinder av 16—19 och 22 a § för sådan tid då personen i fråga under väntetid, avbrottstid eller självrisktid har deltagit i sådan utbildning, arbetspraktik, arbetslivsträning, arbetsprövning eller rehabilitering som avses i 2 kap.

25 §

*Betalning av arbetsmarknadsstöd utan behovs-
prövning*

Inte heller förutsätts något behov av ekonomiskt stöd under den tid vederbörande deltar i sådan utbildning, arbetspraktik, arbetslivsträ-

ning, arbetsprövning eller av arbetsförvaltningen ordnad rehabilitering, som avses i 2 kap.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den hänvisas till arbetspraktik enligt lagen om arbetsmarknadsstöd, anses hänvisningen gälla också arbetslivsträning enligt denna lag, om inte något annat följer av denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av sysselsättningslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sysselsättningslagen av den 13 mars 1987 (275/1987) 25 § 3 mom., sådant det lyder i lag 906/1998,
ändras 17 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, samt
fogas till lagen en ny 2 a § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

2 a §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *ung person* en person under 25 år som har anmält sig som arbetslös arbetssökande vid en arbetskraftsbyrå,

2) *långtidsarbetslös* en person som utan avbrott har varit arbetslös arbetssökande vid en arbetskraftsbyrå i 12 månader eller en person som har varit arbetslös arbetssökande vid en arbetskraftsbyrå i flera arbetslöshetsperioder som sammanlagt omfattar minst 12 månader, och som på grundval av den tid arbetslösheten totalt har varat kan jämföras med en arbetssökande som utan avbrott har varit arbetslös i 12 månader,

3) *handikappad* en person vars möjligheter att få ett lämpligt arbete, behålla ett arbete eller avancera i ett arbete har minskat betydligt på grund av en på behörigt sätt konstaterad skada, sjukdom eller funktionsnedsättning,

4) *pendlingsregion* ett genom förordning av arbetsministeriet närmare fastställt, av en eller flera kommuner bildat område där kommunens invånare allmänt har sina arbetsplatser.

17 §

Ersättningar till arbetslösa

En arbetslös kan för främjande av sina egna insatser för att skaffa sig arbete och för tryggnad av sin utkomst beviljas sysselsättningsstöd. Stödet kan enligt statsbudgeten beviljas en arbetslös för arbetslivsträning på en arbetsplats, för inledande och stabilisering av företagsverk-

samhet, för ökande av arbetsmöjligheterna för deltidsanställda samt för andra sysselsättningsfrämjande åtgärder. Bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av stödet, om dess belopp och varaktighet, ersättning för resekostnader och andra kostnader för uppehälle samt om behandlingen av ärenden som gäller stödet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den som deltar i arbetslivsträning enligt denna lag står inte i sådant anställningsförhållande som avses i 1 kap. 1 § arbetsavtalslagen (55/2001) till den som ordnar arbetslivsträningen eller till arbetskraftsbyrån.

Om ansvaret för arbetarskyddet för den som deltar i arbetslivsträning bestäms särskilt.

På arbetslivsträning enligt denna lag tillämpas vad som i 6 § 2 mom., 8 § 1—4 mom. och 9 § lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993) bestäms om arbetslivsträning för mottagare av arbetsmarknadsstöd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den hänvisas till arbetspraktik enligt 17 §, sådant detta lagrum lyder vid denna lags ikraftträdande, anses hänvisningen gälla också arbetslivsträning enligt denna lag, om inte något annat följer av denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 5 december 2001
